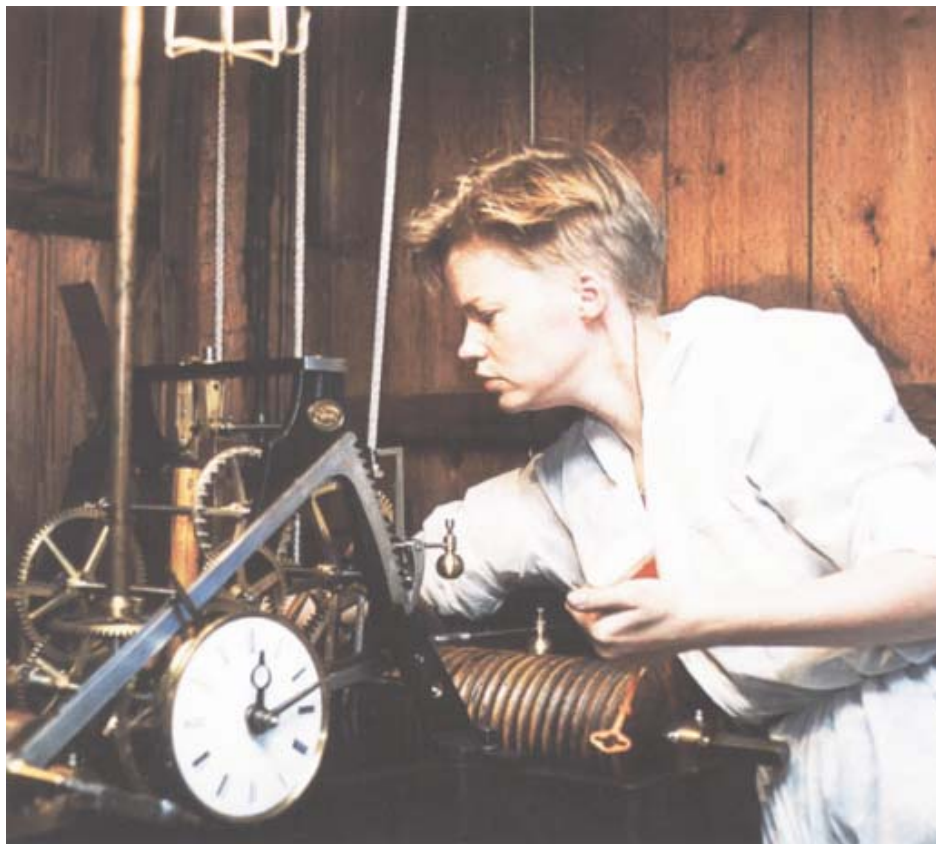

Att få tiden att gå

Efter Tore Boströms renovering av det gamla urverket från 1863 ser det ut att vara nytillverkat. Tillsammans med urmakaren Anna Bredal ser han till att få det på plats i kanslihusets torn.

På Skeppsholmen i Stockholm går tiden åter sin gilla gång. Tornuret på Östra kanslihuset som stått stilla i många år visar åter rätt tid. Kanslihuset, som ritades av Stockholms örlogsstations arkitekt Victor Ringheim försågs redan vid uppförandet 1863 med ett 'Byggnadsur' på taket. Med sina två urtavlor syntes det över stora delar av

ön och fyllde en viktig funktion i en tid då fickur var ovanliga och armbandsklockor okända. Då det var mörkt lystes urtavlor av glas upp från insidan av öppna gaslågor. Under 1900-talet förlorade tornuret alltmer sin betydelse och under de senaste decennierna fick det sakta förfalla.

Det är ett omaka men samspelt par som nu väckt tornuret ur dess slummer. Anna Bredal är nytutexaminerad urmakare och fick sitt gesällbrev för bara ett år sedan. Tore Boström som fyllt 85, har levt ett omväxlande liv som bland mycket annat flygmotormontör, instrumentmakare och konservator. Han har varit konservator åt gamle kungen och än i dag, tjugo år efter pensioneringen fortsätter han att arbeta i sin verkstad på Östasiatiska museet.

Anna, som tycker det är roligare med stora klockor än med små, kryper omkring i det klaustrofobiskt trånga utrymmet under det heta plåttaket och kopplar ihop axlar och hjul till visarna

med urverket nere på vinden. Att man som urmakare var tvungen att bära skyddsoverall och livlina var inget som ingick i utbildningen.

Själva urverket tillverkades 1863 vid Lindroths urmakeri på Drottninggatan och är nu totalrenoverat och ser ut som om det vore nytillverkat. Uret och slagverket drivs av var sitt lod på cirka 75 respektive 140 kilo via vajrar lindade runt svarvade trummor av pockenholtz.

Av visarna återstod bara en och en halv timvisare, men Tore har tillverkat nya och minutvisarna har rekonstruerats efter Annas skisser.

Så går åter tiden på Skeppsholmen som den gjort i mer än hundra år – det vill säga under förutsättning att man drar upp loden varannan vecka.

